

Hendes Helt

Skuespil i 4 Akter.

Optaget af
Nordisk Films Comp.

Iscenesat af
Holger-Madsen

I Hovedrollen
Gunnar Tolnæs

1661

PERSONERNE:

Knud Rosen Hr. Gunnar Tolnæs
 Leo Borre, hans Ven og Kollega Hr. Harry Komdrup
 Godsejer Vang til „Vangsgaard“, hans Onkel.. Hr. Erik Holberg
 Doktor Holst Hr. Frederik Jacobsen
 Hans Hustru Fru Marie Dinesen
 Inga } deres Døtre { Frk. Lilly Jacobsson
 Else } Frk. Gudrun Nielson
 Tove Gram, Ingas Veninde Frk. Zanny Petersen

AF AFDELINGERNE FREMHÆVES:

Knud Rosen og Leo Borre interesserer sig levende for Frk. Inga Holst.
 Paa Malerigalleriet.
 Veninden Tove Gram.
 Leo Borre er en hyppig Gæst hos Knud Rosen, der er rig og uafhængig.
 Frk. Ingas Debut i Kunstmalerfaget.
 „Jeg plejer ellers ogsaa at male med Handsker paa.“
 Indbydelse til Te.
 Knud Rosen lader, som om Leo Borre er Velhaver.
 „Jeg er jo kun en fattig Kunstner.“
 Navnet paa Døren.
 „Min Ven, Hr. Borre!“
 „Du har handlet meget ufint! Jeg vil ikke have mere med dig at gøre.“
 „Kan De laane mig 50 Kr.
 En smigrende Opfordring.
 En Gemenhed.
 Et Arrangement med Vaskerkonen.
 „Fru Rosen og hendes lille Pige“.
 I Rønneby Kirke.
 Præsentationen.
 Det tørste Visit hos Doktorens.
 Borres Bagvaskelser.
 Onkel Preben begynder at virke.
 Den Uskyldiges Røst.
 Nættet begynder at trække sig sammen om Borre.
 Middagen paa „Vangsgaard“.
 En „Spøg“
 Hr. Borre faar sig et Kursus i god Tone.
 „Hr. Borre fik pludselig saa travlt med at komme af Sted.“
 „Vangsgaards“ fremtidige Herskerinde!

EN KUNSTNERROMAN, der fortæller om to unge Maleres Kamp om en smuk og god ung Pige. Den ene Maler, der benytter sig af smudsige Vaaben, faar sin velfortjente Straf, medens den anden gaar af med Sejren.
 Et smukt og spændende Skuespil.

Hendes Helt.

Den rige og meget talentfulde Kunstmaler *Knud Rosen* og hans ikke nær saa talentfulde Ven og Kollega, *Leo Borre*, har i nogen Tid »paa Professionens Vegne« været hyppige Gæster paa Nationalgalleriet. De har dog ikke været mere optaget af deres Arbejde, end at de har faaet Tid til at fatte en levende Interesse for et Par unge Damer, som ogsaa lader til at være Stamgæster paa Galleriet, og af hvilke den ene, en smuk og yndefuld Blondine, har faaet deres Hjerter til at banke. Den omstridte Evadatter, der for Resten hedder *Inga*, og hvis Fader er den meget velstaaende Doktor *Holst* i Rønneby, bor under sit Besøg i Hovedstaden hos sin Veninde *Tove Gram* og har over for hende

maattet tilstaa, at det ikke saa meget er Galleriets gamle Mesterværker som den unge Knud Rosen, der har fanget hendes Interesse. Den romantiske Tove, der gerne vil staa sin forelskede Medsøster bi, faar den geniale Idé, at Inga skal udgive sig for Malerinde for paa den Maade at faa Lejlighed til at gøre sit Sværmeris Bekendtskab.

Den unge Pige gør da ogsaa ihærdige, men alt andet end vellykkede Forsøg paa at kopiere en af de gamle Mestre, men selv om det viser sig, at hun absolut ikke har Kunstnerblod i Aarerne, naar hun dog sit Maal: Hun bliver præsenteret for sit Hjertes Udkaarne. Han er henrykt over, at det har vist sig, at den indtagende Ungmø, der har beskæftiget hans Tanker saa meget, er en Kaldsfælle, og han inviterer hende og Veninden til at besøge sig. For at Damerne ikke skal lade sig blænde af hans Rigdom, fortæller han dem, at det er en velsitueret Kollega, Hr. Borre,

der er saa venlig at huse ham, og han konstaterer da ogsaa til sin Glæde, at hans annoncerede Fattigdom ikke lader til at være noget »Minus« i de to unge Pigers Øjne.

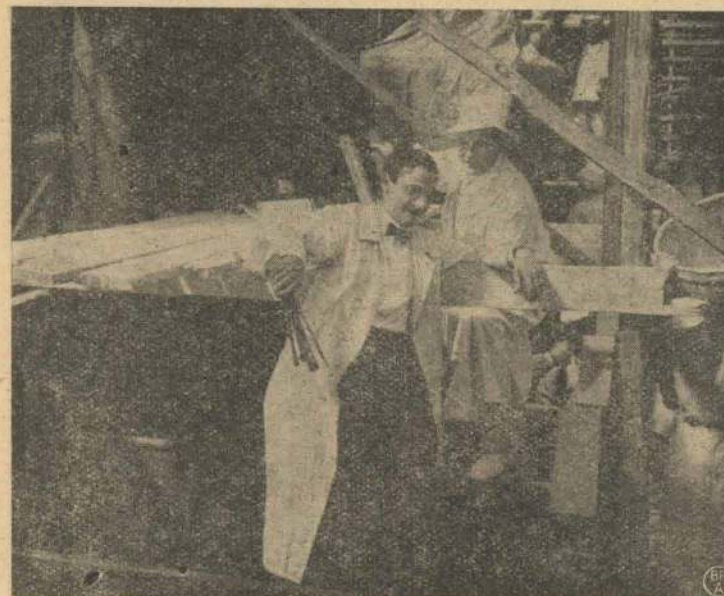
Inden han er blevet helt klar over, hvor dybe de Følelser er, som Inga Holst nærer for ham, bliver han nødt til at forlade Byen. Han faar det ærefulde Hverv overdraget at restaurere de berømte Kalkmalerier i den gamle Kirke i Rønneby, den fredelige Landsby, hvor Inga har sit Hjem, men han kommer dog til at rejse med en lykkelig Følelse af, at han ikke er den unge Pige ligegyldig. Hun tilstaar nemlig, hvilket Bedrag hun har gjort sig skyldig i for at lære ham at kende og forærer ham til Erindring det mærkelige Kunstværk, hun har frembragt.

Saa sker der imidlertid noget, der truer med at give Idyllen en brat og sørgelig Afslutning. Leo Borre er ogsaa forelsket i Doktordatteren, og da han har faaet at vide, at

hun er et godt Parti, er han meget opsat paa at vinde hende. Først og fremmest gælder det om at gøre den farlige Rival uskadelig, og skønt denne er hans gode og tjenstvillige Ven, skyer han dog ikke noget Middel for at naa sit Maal. Han betroer Frøken Tove, at Knud Rosen er en upaalidelig og samvittighedsløs Natur, og at han er gift, men har ladet sin Kone og sit Barn skammelig i Stikken. Tove bliver selvfølgelig ked af det paa Ingas Vegne, og da Rænkesmeden giver hende tilsyneladende uangribelige Beviser for, at han virkelig har talt Sandhed, føler hun sig foranlediget til at advare sin stakkels Veninde.

Inga har netop sagt Hovedstaden Farvel og er taget til Rønneby, hvor hun til sin usigelige Glæde atter er i den Elskedes Nærhed. Knud Rosen er blevet indført i hendes Hjem, hvor han har faaet en hjertelig Modtagelse, og hvor han i Ingas 12-aarige Søster, den kønne og opvakte Else,

har fundet sig en trofast Veninde. Alt aander Fred og Harmoni, han føler sig sikker paa sin Tilbedte og anser sig for at være Jordens lykkeligste Menneske, da der pludselig indtræffer en Katastrofe. Gennem den bekymrede Tove faar Doktorfamilien at vide, hvilken Slyngel Kunstmaleren er, og med Foragt vender de ham Ryggen. Selv Inga svigter ham, og skønt han jo nok har en dunkel Anelse om, at han er falden som Offer for en eller anden gemen Streg, lykkes det ham dog ikke selv at opklare Mysteriet.

Han kan ene og alene takke sin lille Veninde, Frøken Else, og sin brave Onkel, Godsejer Vang, for, at Sandheden omsider kommer for en Dag, og at han atter genvinder sin Lykke. At han selvfølgelig er meget indigneret over, at den Mand, som han har anset for sin fuldtro Ven, har vist sig at være falsk og svigefuld, kan man vist sige sig selv, og den usympatiske Herre faar sig da ogsaa en saa grun-

dig Afstraffelse, at han næppe for Fremtiden drister sig til at give efter for sine lave Instinkter.

Der falder en tung Sten fra Ingas Hjerte, da hun ser, at hendes Udkaarne er hendes Kærlighed værdig, og at han virkelig er i Besiddelse af alle de udmærkede Egenskaber, som hun i sine lyse Ungpigerdrømme har udstyret sin Helt med.

Tirsdag og Lørdag nyt Program.

Hendes Helt.

Skuespil i 4 Akter.

Optaget af Nordisk Films Co. Iscenesat af Holger-Madsen.

I Hovedrollen: Gunnar Tolnæs.

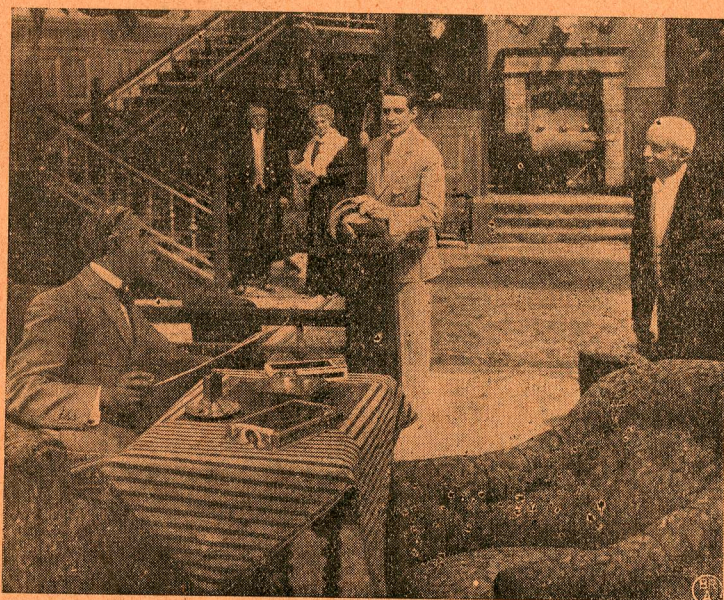

PERSONERNE

Knud Rosen.		Hr. Gunnar Tolnæs
Leo Borre, hans Ven og Kollega,		Hr. Harry Komdrup
Godsejer Vang til „Vangsgaard“, hans Onkel		Hr. Erik Holberg
Doktor Holst		Hr. Pregerik Jacobsen
Hans Hustru		Eru Marie Dinesen
Inga } deres Døtre {		Frk. Lilly Jacobsson
Else }		Frk. Gudrun Nielson
Tove Gram, Ingas Veninde		Frk. Zanny Petersen

En Kunstnerroman, der fortæller om to unge Maleres Kamp om en smuk og god, ung Pige. Den ene Maler, der benytter sig af smudsige Vaaben, faar sin velfortjente Straf, medens den anden gaar af Sejren. Et smukt og spændende Skuespil.

Søndag Kl. 4, 5, 7, 8 og 9. Søgnedage Kl. 8 og 9.

Til Forestillingerne Lørdag og Søndag Kl. 8
koster **alle** Billetter **50 Øre**.